

Full diocesà

25 de març del 2018

p5 – Formació sobre Lideratge Cristià

p6 i 7 – Tot seguint el Viacrucis amb Miquel Costa i Llobera

Processó de Divendres Sant a Manresa 2017 (Nació Digital Manresa)

El camí de la Setmana Santa

Als cristians ens toca navegar contra corrent amb molta freqüència. Passava així en altres temps, passa avui i passarà en el futur.

Ens succeeix ara mateix, en aquests dies i festes de Setmana Santa; ens toca ser diferents, navegar contracorrent. Perquè el corrent va per convertir aquests dies en pura ocasió de descans, una mica de turisme o simples vacances. Si es pot i fins on es pugui, toca córrer per terra, mar i aire.

I el nostre, el dels cristians, va per un altre camí. Contra corrent. Va pel camí de Jesús i la celebració del seu misteri pasqual. El nostre, i que ningú no ens ha de prendre,

és entrar en el misteri des del mateix diumenge de Rams.

Aturar-nos, sense presses i amb tota la unció i fervor possibles, a la sala del Cenacle per contemplar-lo agenollat i rentant els peus dels apòstols, lliurant-nos la seva persona i la seva vida en el pa i vi consagrats, demanant-nos que fem el mateix que ell: estimar i servir.

Seguir contra corrent. Passar el Divendres Sant pel Calvari i adorar la creu. Per a culminar celebrant, amb tota l'esplendor possible, la llum i la vida, la seva resurrecció i la nostra, en la nit del Dissabte Sant, amb la vetlla mare de totes les vetlles i amb l'al·leluia més joiós de tots els al·leluies.

«Beneït el qui ve en nom del Senyor. Hosanna a dalt del cel»

Diumenge de Rams / Cicle B

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

Quan s'acostaven a Jerusalem, vora Betfagé i Betània, cap a la muntanya de les Oliveres, Jesús envià dos dels seus deixebles amb aquest encàrrec: «Aneu al poble d'aquí al davant, i així que hi entrareu trobareu un pollí fermat, que ningú no ha muntat encara. Deslligueu-lo i porteu-lo. Si algú us preguntava: Per què ho feu?, digueu-li: el Senyor l'ha de menester, i de seguida el tornarà aquí.»

Els se n'anaren i trobaren un pollí fermat, fora, al portal d'una casa, i el deslligaren. Alguns dels qui eren allà els deien: «Què feu, que deslligueu el pollí?» Ells respongueren tal com els havia dit Jesús, i els deixaren fer. Porten a Jesús el pollí, el guarneixen amb els seus mantells i ell hi puja.

Molts estenien els mantells pel camí, i d'altres, ramatge que collien dels camps, i els qui el precedien o el seguien cridaven: «Hosanna. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Beneït el Regne del nostre pare David, que està a punt d'arribar. Hosanna a dalt del cel.»

(Mc 11,1-10)

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

(50,4-7)

Salm responsorial

Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?

(Salm 21)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captenir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins acceptar la mort, i

una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

(2,6-11)

«Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau»

La nostra esperança s'expressa amb els nostres gestos

Jean Hakolimana, prev.

Repassant el calendari litúrgic, trobaríem poques festes tan marcades pel simbolisme dels gestos que les acompanyen. Per començar, el símbol dels rams caracteritza aquest diumenge i li dona nom. Com els primers protagonistes d'aquest gest, aclamem el Messies, el fill de David que entra a Jerusalem, muntat sobre un ase.

Avui dia, portar els rams beneïts, tenir-los a casa i portar-ne a aquells que són absents és guardar i encomanar l'alegria que neix de Jesús. El color d'aquest diumenge és el vermell. En la litúrgia, el vermell s'utilitza el Diumenge de Rams, el Divendres Sant, el Diumenge de Pentecosta, en la celebració de la Passió del Senyor, en les festes dels apòstols i evangelistes, i en les celebracions dels màrtirs. El vermell evoca el testimoni i recorda que només l'Esperit ens capacita per a testimoniar amb la vida, la paraula i el servei. La marxa processional, el fet de caminar junts com a testimonis, seguint Crist en la seva passió, la seva creu i resurrecció, és molt més que un memorial. Durant aquesta setmana santa s'actualitza la nostra salvació. Experimentem en les nostres vides la victòria de la vida sobre la mort. Som fets participants d'aquesta victòria. A més, el gest d'avançar lentament, en processó i al mateix ritme, diu la nostra pertinença a l'Església, la gran assemblea a través dels segles. La processó és el signe de la nostra esperança: la nostra Església salvada, camina cap al retorn del Senyor. Al llindar del misteri pasqual, el Diumenge de Rams i de Passió no ens convida a imitar el que el públic va fer a Jerusalem; ens crida a viure i enfortir la nostra esperança en la Resurrecció.

La imatge

Culmina la vida terrenal de Jesús. Els artistes han volgut deixar el testimoni de com estima la humanitat passant per tota mena de turments.

En entrar en aquests dies sants farem bé d'aturar-nos a contemplar: al cap i a la fi som destinataris d'aquesta obra de salvació. I que ens surtin del cor sentiments d'agraïment i desigs de mantenir-nos en el camí. Tot plegat és un do de vida.

Retable de Bernat Saulet (1341-42)

Lit. hores: Setmana II

26 dilluns Sant

—Sant Brauli, bisbe (ss.VI-VII)
Isaïes 42,1-7 / Salm 26 /
Joan 12,1-11

27 dimarts Sant

—Santa Lídia, màrtir
Isaïes 49,1-6 / Salm 70 /
Joan 13,21-33.36-38

28 dimecres Sant

—Sant Gontrà, laic (†592)
Isaïes 50,4-9a / Salm 68 /
Mateu 26,14-25

29 dijous Sant

—Santa Paula Gambarra, verge (†1515)
Èxode 12,1-8.11-14 / Salm 115 /
1Corintis 11,23-26 / Joan 13,1-15

30 divendres Sant

—Sant Joan Clímac, monjo (ss.VI i VII)
Isaïes 52,13-53,12 / Salm 30 /
Hebreus 4,14-16;5,7-9 / Joan
18,1-19,42

31 dissabte Sant

—Sant Amadeu, laic (1435-1472)
—Sant Benjamí, màrtir (†424)
—Santa Balbina, verge (s.II)
Comença el temps de Pasqua

1 diumenge de Pasqua Resurrecció del Senyor / Cicle B

—Sant Venanci, bisbe (s.VIII)
—Santa Teodora, màrtir (†304)
Fets 10,34a.37-43 / Salm 117 /
Colosencs 3,1-4 / Joan 20,1-9

Trobada de catequistes de l'arxiprestat del Llobregat

Parròquia de Navàs

Fa uns quants dies, 21 catequistes de l'arxiprestat del Llobregat, acompanyats dels seus mossens, es van trobar a Navàs.

Van repartir dues hores a atendre tres aspectes importants en la seva vida: formació, pregària i convivència. La formació va anar a càrrec de Mn. Marc Majà, rector de Berga. Amb un estil clar i proper, els va parlar de «Quaresma, Bíblia, vida». Partint de l'evangeli de Marc (1,29-39), va comentar un dia de la vida de Jesús i va animar a descobrir com podem imitar-lo en aquestes actituds: pregària, caritat, evangelització, bondat, amicitat-família. Reflexió encertada i amb missatge directe, per a la vida i per a la missió.

Després van fer una ràpida visita a l'exposició «Memorial bisbe Deig», que es troba a l'església parroquial de Navàs.

Conté un recull biogràfic i també escrits i altres objectes relacionats amb el nostre bisbe navassenc.

El segon moment va ser la pregària, amb textos evangèlics i del papa Francesc. Com a cloenda, les catequistes de Navàs van oferir a la resta un berenar comunitari. I, a les sis de la tarda, retorn al poble, per atendre les persones i les activitats.

Des de l'arxiprestat es valora positivament l'experiència, a nivell individual i a nivell arxiprestal. Fa uns quants mesos, també a Navàs, es va celebrar una reunió del voluntariat arxiprestal de Càritas. També molt interessant i positiva. Cal anar avançant, dins les nostres possibilitats, en aquest tipus de trobades de formació i de convivència. Ens enriqueixen i ens animen!

Pelegrinatge a Terra Santa: Israel i Jordània

Tornem a recordar el pelegrinatge a Terra Santa (Israel i Jordània) que la parròquia de Cardona organitza del 9 al 18 de juliol d'enguany; un pelegrintatge obert a tothom. L'itinerari d'aquests deu dies de viatge serà el següent: 1r dia: Barcelona-Tel Aviv-Galilea. 2n dia: Galilea, infància de Jesús. Natzaret, basílica de l'Anunciació, Canà. 3r dia: Galilea, vida pública de Jesús. Mar de Galilea, muntanya de les Benaurances. 4t dia: Tiberíades-Tabor-Qumram-Jerusalem. Es podrà gaudir d'un bany al Mar Mort. 5è dia: Jerusalem i Betlem. Hort de les Oliveres, basílica de la Nativitat. 6è dia: Jerusalem. Barri jueu, Mur de les Lamentacions. 7è dia: Jerusalem-Mont Nebo-Madaba-Petra. Viacrucis, Sant Sepulcre. 8è dia: Petra, la ciutat rosada, un dels complexos monumentals antics més extraordinaris del món. 9è dia: Petra-Petita Petra-Amman-Jerusalem. 10è dia: Jerusalem-Tel Aviv-Barcelona.

Per a més informació: www.bisbatsolsona.cat o bé Mn. Carles Pubill (tel. 93 869 10 45, c/e: carlespubill@hotmail.com).

**PARRÒQUIA DE CARDONA
PELEGRINATGE A TERRA SANTA:
ISRAEL I JORDÀNIA
09- 18 JULIOL 2019**

Formació sobre Lideratge Cristià

EESA Solsona

El dia 10 de març va tenir lloc al Seminari de Solsona una Jornada de Formació sobre Lideratge Cristià, a càrrec de Pepe Prado, fundador i director de l'Escola d'Evangelització Sant Andreu. Més de cinquanta persones de diferents parròquies de la diòcesi van ser-hi presents.

La jornada va començar a les deu del matí amb un cant de lloança per a continuar amb una analogia, tal com és costum en els cursos de l'Escola d'Evangelització Sant Andreu.

Teresa Gené, responsable d'aquesta escola al nostre bisbat solsoní, va presentar en Pepe Prado i l'Ana Gir, una noia polonesa que va ajudar en Pepe en aquesta jornada. Després d'explicar en què consistia aquesta formació, va haver-hi un breu descans perquè els assistents po-

guessin conèixer-se i compartir l'esmorzar.

Al matí el tema impartit va ser «Todos somos líderes» i va constar, a més de la xerrada, d'alguna dinàmica de grup. Després va tenir lloc l'eucaristia, concelebrada pel vicari general i els preveres participants en la jornada.

Havent dinat va haver-hi unes quantes xerrades més amb dinàmiques incorporades, per a acabar amb una nova intervenció de Pepe Prado.

Totes les persones assistents van manifestar que la jornada havia estat molt profitosa i pogueren adquirir alguns llibres escrits per Pepe Prado. En resum, una jornada per a aprendre a ser líder amb actitud de caritat i servei.

Nens i catequistes es troben per la Cateaventura

El dissabte dia 3 de març els infants de catequesi del nostre bisbat van gaudir d'una trobada a la parròquia d'Avià. Amb el nom de Cateaventura, va reunir al voltant d'uns cinquanta nens i una vintena de catequistes i mossens que els acompanyaven.

Els infants van descobrir amb una gimcana algunes de les particularitats del territori del bisbat. Els arxiprestats van ser l'eix de les proves que anaven superant. El matí es va concloure amb la celebració de l'eucaristia a l'església del poble. A l'hora de dinar van anar d'excursió fins a Santa Maria d'Avià, on el bisbe Xavier els va explicar la història de l'ermita. A la tarda van compartir alguns jocs i la jornada va finalitzar amb el teatre de presentació de les Catecolònies, que es duran a terme del 8 al 15 de juliol.

Informa: Equip de catequistes de les Catecolònies.

Tot seguint el Viacrucis amb Miquel Costa i Llobera

Poeta i canonge mallorquí (Pollença, 1854 - Palma de Mallorca, 1922)

Oh bon Jesús!, permeteu que amb vós faça un pecador passes de pena i d'amor per la via de la creu... De mos pecats, que sabeu, me'n pened amb viu dolor.

ESTACIÓ I

Submís a davant Pilat està Jesús la innocència, sentint l'horrible sentència, a mort de creu condemnat. Per Barrabàs, llibertat, i a Jesús, mort afrontosa! Sentència tan espantosa dins cada culpa es conté. I Jesús encara té per mi clemència amorosa!

ESTACIÓ II

A la creu que està apromptada s'acosta ja el Redemptor, i l'abraça, ple d'amor, com a sa prenda estimada. Damunt l'espatlla lligada la hi posa cruel botxí; i ell amb sos ulls diu aquí: —Ànimes que el cel voleu, abraçau la vostra creu, i seguïu darrere mi.—

ESTACIÓ III

Ja el nou Isaac camina carregat pel sacrifici, i amb gran dolor i desfici cap a la terra s'inclina. Jesús, majestat divina, cau aquí en terra engrunat... Ai!, la nostra iniquitat declara aquesta caiguda, donem a Jesús ajuda aixecant-nos del pecat.

ESTACIÓ IV

Oh carrer de l'amargura! La Mare el Fill ha trobat horriblement trasmutat en espantosa figura. Ai!, aquí la Verge pura, per més patir, no se mor; i de Jesús en el cor penetra el dol de sa Mare; sos ulls se parlen... i ara mos ulls no esclaten en plor?

ESTACIÓ V

Aquells escribes, tement que muira el just pel camí, desitjant dur-lo a la fi de tota afronta i turment, lloguen un home avinent (oh maligna compassió!) i el bon cirineu Simó ajuda a portar la creu... Dau-me, Jesús, si voleu, part en la vostra passió!

ESTACIÓ VI

D'entre la turba cruel, surt matrona compassiva, veu tota sang i saliva la cara mirall del cel; del cap se lleva el seu vel i eixuga la faç sagrada, quedant al vel estampada la imatge del Redemptor... ¿I deix jo, per vil temor, l'honra de Déu eclipsada?

ESTACIÓ VII

Estès en terra i retut, davall la creu tan sobrada, aquí segona vegada el Rei del cel és caigut. Sanguinària multitud

Viacrucis Tàrrrega

el puny per fer-lo aixecar. —Fills meus qui tornau pecar— nos diu Jesús amb veu muda—, ai!, de tanta recaiguda, ja no puc, no em puc alçar!—

ESTACIÓ VIII

Piadoses dones aquí movien plant llastimós, i diu Jesús bondadós: —No ploreu sobre de mi, mes sobre vosaltres, sí, i sobre els fills que criau...— Jesús, que a tots avisau per fer la nostra ventura, amb llàgrimes d'amargura la nostra vida rentau!

ESTACIÓ IX

Del tot la força perduda, aquell que aguanta los cels, atropellat pels cruels, cau en tercera caiguda. Insults i cops són l'ajuda que rep aquí el bon Jesús... Ai mon Déu!, ja veig confús com vós ma culpa heu portada; dolça càrrega m'heu dada, i encara jo la refús!

ESTACIÓ X

Jesús aquí és despullat de sa túnica sagrada, que, a la carn viva aferrada, li arranquen del cos lligat.

Blanc anyell sacrificat,
que mut sofriu tal dolor,
per vós me despull, Senyor,
del mal hàbit que s'aferra,
d'amor als béns de la terra
i fins del meu propi amor!

ESTACIÓ XI

Jesús s'estén a la creu,
dóna els peus i mans sagrades
que enclaven a martellades,
son cos desjuntant arreu.
I sa Mare tot ho veu,
i ho sent son cor delicat!...
Oh Déu meu crucificat,
a mi, que he fet tal horror,
enclavau-me per amor
a la vostra voluntat!

ESTACIÓ XII

Jesús, escarnit encara
pregant per sos matadors,
penjat entre malfactors,
oprès pel dol de sa Mare,
deixat de son Etern Pare,
fel i vinagre bevent,
consumeix el Nou Testament
i entrega son esperit...
Ah, muira aquí el redimit
de pena i amor ardent!

ESTACIÓ XIII

Obert el pit generós,
mort en creu Jesús estava;

mes ja aquell cos demanava
el bon Josep animós;
i amb Nicodemus piadós
desenclaven el cos sant,
i el depositen plorant
en els braços de Maria...
Llagues que amb culpes jo obria,
ara vos bes, adorant!

ESTACIÓ XIV

D'aromes embalsamat,
cobert amb llençol blanquíssim,
ja el cos del Màrtir puríssim
dins el sepulcre han posat;
sepulcre nou, mai tacat,
obert en la roca dura...
Dolça Mare d'amargura,
preneu mon cor per sacrari
i amb mirra, llosa i sudari,
dau-hi a Jesús sepultura.

OFERIMENT

Els passos humils amb què ara
els de Jesús he seguits,
amb mèrits seus infinits
vos oferesc, Etern Pare.
Endreçau per ells, Senyor,
la nostra mortal carrera;
duis prest a vós el qui espera
dins el foc abrasador.
Obriu camins de victòria
dins els pobles a la creu.
Oh Pare!, en Jesús rebeu
eterna, infinita glòria.

Processó dels Dolors de Bellpuig

Televisió

Programació religiosa de Setmana Santa per TVE

TVE transmetrà, avui Diumenge, la Benedicció dels Rams i la Missa de la Passió del Senyor des de Roma.

Els Dies Sants, es transmetran els Sants Oficis de Dijous Sant i Divendres Sant, així com la Vetlla Pasqual des d'alguna catedral per determinar.

També es transmetran algunes processons, des de Màlaga: desembarcament (Dijous Sant 10,15 a 10,45), desfilada del Crist de la Bona Mort (12,30 a 13,30) i trasllat al tro processional (19,30 a 21,30). Divendres Sant, processó de Santa Maria del Mont Calvari (19,15 a 21,15), així com el Viacrucis des del Coliseu de Roma (a partir de les 21,15).

Diumenge de Pasqua, es transmetrà la Missa de Resurrecció des de les 10 del matí, i al final, la Benedicció 'Urbi et Orbi' del Papa Francesc.

Terra treballada

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Avui comencem la Setmana Santa, darrera preparació per a la Pasqua. Aprofito una reflexió que vaig escoltar al nou bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Toni Vadell, durant el recés quaresmal al clergat de la diòcesi.

Comentant la paràbola del sembrador, ens deia que dels quatre tipus de terreny que apareixen en la història, l'única terra bona és aquella que ha estat treballada. En efecte, la diferència entre la terra bona i el camí, el terreny rocós o la terra farcida de cards, no és altra que el treball esmerçat, l'esforç de llaurar-la, treure-hi els rocs i arrencar-hi les males herbes.

Si som terra treballada, la Paraula de Déu arrela, creix i dóna fruit en nosaltres. Si som terra abandonada, l'Evangeli o ens deixa indiferents o ens estimula però només per un instant o inaugura un canvi que no es consuma. Aquesta setmana és un temps propici per a treballar-nos, per a preparar el nostre cor per a la llavor que Crist vol sembrar durant el temps de Pasqua. Per això us proposo tres coses inspirades en allò que fa un pagès quan vol posar en cultiu un erm o una boïga: **estovar la nostra consciència**, **treure els obstacles** i **protegir-nos d'allò que infesta de mals hàbits**.

Un erm o una rompuda cal llaurar-la a fons perquè l'aigua i l'aire hi penetrin i facin esdevenir aquella terra apta per a la sembra. Aquesta acció és imatge del treball personal **d'estovar la nostra consciència**, d'examinar-nos, d'obrir allò que està sepultat i explica les nostres reaccions i mecanismes més profunds i inconscients. Això demana temps per a pensar en la nostra manera de viure, en les nostres reaccions i pensaments habituals. Ens hi pot ajudar molt, el fet de demanar als qui ens estimem que ens diguin amb sinceritat allò que veuen en nosaltres que no lliga amb l'Evangeli.

Quan es llaura s'aixequen els rocs que farceixen el terreny i que només es poden treure un cop la terra ha estat estovada. Es treuen els rocs i les pedres per a eliminar allò que més dificulta una sembra uniforme i a la profunditat desitjada. Aquesta acció evoca la confessió i l'absolució sacramental, l'operació espiritual per la qual hom reconeix davant Déu els propis pecats i li permet que *treugi els obstacles* que hom té al seu projecte. De la mateixa manera que la terra abraça els rocs que conté mentre és erma, nosaltres subjectem amb força els nostres pecats i ens costa posar-los al descobert i accessibles. És per això, que difícilment ens confessarem aquesta setmana si no trobem temps per a examinar-nos.

Quan cultivem la terra o la tractem amb herbicides, arrenquem o matem les males herbes, sempre més fortes i més ben adaptades al terreny que els cereals o lleguminoses que volem cultivar. Qualsevol pagès sap que si no s'elimina els pocs exemplars de males herbes d'un camp, en poc temps, infestaran tota la feixa o el tros. Aquesta acció ens apunta a l'ascètica, a l'exercitació de la voluntat per a **protegir-nos d'allò que infesta de mals hàbits** la nostra vida ordinària. Quantes coses no deixen espai per a caminar i créixer en el seguiment de Jesús! Hem d'aprendre a dir no! Hem de renunciar a allò que no ens ajuda! Com de necessari és abandonar i eliminar els mals hàbits, com el pagès "mata" les males herbes.

